

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 5. maj 2021 blev i sag nr. 95959:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 19/10 2020 til nævnet har klagerens repræsentant bl.a. anført:

"Faldulykke den 11. december 2016, hvor klager falder ned på trappen i opgangen ved eget hjem, hvorved klager pådrages svær personskade.

Selskabet afviser dækning i henhold til den af klager tegnede ulykkesforsikring, idet selskabet gør gældende, at hændelsen er fremkaldt ved selvforskyldt beruselse hvorved selskabet har undtaget sig dækning.

Klager bestrider at faldulykken er forårsaget af selvforskyldt beruselse og det bestrides i øvrigt, at selskabet har ført bevis herfor. Det gøres derimod gældende, at ulykkestilfældet er indtrådt som følge af, at klager er faldet grundet gelænderets højde på ca. 60 cm i kombination med klagers egen højde på 1.92 cm. I forlængelse heraf, at hændelsen sker om natten, hvorved klager i mindre grad har mulighed for at orientere sig i forholdt til gelænderets karakter. Slutteligt, at klagers mulighed for at tilgå sin bopæl igennem opgangen, alene har kunne ske ved adgang ved hjælp af trappen, og dette således er årsagen eller hovedårsagen til ulykkens indtræden.

Jeg henviser i det hele til argumentationen i bilagene E, G og I, herunder kendelserne AK 91.743 og AK 93.362.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Selskabet skal anerkende, at klager har været udsat for et ulykkestilfælde i ulykkesforsikringens forstand, hvorfor selskabet ikke kan afvise at yde dækning med henvisning til forsikringsbetingelsernes undtagelsesbestemmelse om grov uagtsomhed, herunder selvforskyldt beruselse. Herefter

skal selskabet realitetsbehandle skaden i relation til méngradens størrelse og forsikringsbetingelserne i øvrigt."

Selskabet har i brev af 5/11 2020 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Topdanmark modtager i januar 2019 en skadeanmeldelse fra forsikrede om, at han i december 2016 er faldet ned af en trappe i sin opgang, og at han har pådraget sig personskafe som følge af faldet. Forsikrede har vedlagt kopi af uddrag af journalen fra sygehuset.

Vi indhenter yderligere lægelige oplysninger om hændelsen, og på den baggrund sender vi brev til forsikrede om, at hændelsen ikke er dækket af forsikringen, da forsikrede var påvirket af alkohol ved hændelsens indtræden.

Forsikrede klager over afgørelsen, og vi skriver til forsikrede, at vi fastholder vores afgørelse.

Topdanmarks kundeklageansvarlige modtager herefter henvendelse fra forsikredes repræsentant Der er en korrespondance mellem vores kundeklageansvarlige og forsikredes repræsentant, og Topdanmark fastholder afgørelsen om, at hændelsen ikke er dækket af forsikringen, og vi henviser til Ankenævnet for Forsikring.

Her er Topdanmarks afgørelse

Topdanmark ønsker at fastholde afgørelsen om, at hændelsen ikke er dækket af forsikredes ulykkesforsikring.

I henhold de gældende forsikringsvilkår punkt 14 så dækker forsikringen direkte følger af et ulykkestilfælde. Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskafe. Hændelsen skal være egnet til at forårsage personskaden.

I henhold til punkt 15 J så dækker forsikringen ikke følger af ulykkestilfælde, der skyldes forsikredes grove uagtsomhed eller selvforskyldte beruselse eller anden påvirkning af andre rusmidler.

Vi gør opmærksom på, at det følger de almindelige forsikringsretlige principper, at det er den, der rejser et krav, som skal bevise kravets rigtighed og størrelse.

På skadeanmeldelsen, som vi først modtager i januar 2019, oplyser forsikrede, at han er faldet ned af trappen mellem kl. 6 og kl. 7 om morgen. Af journalen, som forsikrede selv har sendt med anmeldelsen, fremgår det af notat af 11. december 2016, at forsikrede har anmese (huskommelsestab) fra faldeepisoden, beskriver at have været i byen, fået noget at drikke, husker dernæst at blive vækket af sin nabo i trappeopgangen liggende i en pøl af blod. Kl. 12.50 bliver der målt en alkoholpromille på 1,31. Den 19. december 2016 (8 dage efter skaden) er det noteret i journalen, at forsikrede er faldet i ebrieret tilstand.

Af journalen fra ... Sygehus, som Topdanmark indhenter til sagen, er det noteret 12. december 2016 kl 0.22 under aktuelle, at patienten er d.d. faldet, beskriver at have været i byen, gået noget

at drikke, hvor det næste han husker er at blive vækket af sin nabo ved opgangen, og senere i samme notat er det gentaget, at forsikrede har amnesi for episoden. Samme dag kl. 9.45 er det noteret, at der er patientkontakt, gennemgang, anamnesen som anført, mand har været i byen, har fået alkohol og blev vækket af sin nabo på trappegangen, hvor han lå i en pøl af blod i går den 11. december 2016 om morgenen. Senere samme dag kl. 16.45 er det noteret, at det drejer sig om en mand med faldepisoder i beruset tilstand i nat mellem den 10. december og den 11. december 2016.

Af ambulancejournalen fremgår det, at forsikrede har ligget på trappen i flere timer, og der er opkald til alarmcentralen kl. 9.33.

Desuden fremgår det af journalnotat fra psykiatrisk tilsyn 15. december 2016, at forsikrede ryger hash i forbindelse med fester ca hver anden uge, men har det med at drikke ret store mængder alkohol, også ved festlige lejligheder. Forsikrede erkender ved undersøgelsen, at det kan være et problem for ham at drikke.

Først i januar 2020 fremkommer forsikrede med oplysninger om trappens indretning med højden på gelænderet. En opgang som forsikrede i øvrigt bør kende godt, da det er på hans egen bopæl. Vi mener ikke, at denne oplysning er relevant for sagens vurdering, da vi mener, der er tale om eftertænkning. Og da gelænderets højde som mulig årsag til skaden på intet tidspunkt er nævnt i de lægelige oplysninger, så har forsikrede ikke dokumenteret hans kravts rigtighed.

På baggrund af forsikredes oplysninger om skadetidspunktet på skadeanmeldelsen, og notaterne fra ambulancejournalen og journalen fra sygehuset på skadedagen og de første dage efter skaden fastholder Topdanmark, at promillemålingen på 1,31 er udtaget mere end 3 timer efter, at forsikrede blev fundet på trappen, og at hans promille derfor har været væsentlig højere end 1.31 på skadetidspunktet, da blodprøven udtages omkring 6 timer efter skadens opståen.

Topdanmark ønsker derfor at fastholde afgørelsen om, at skaden ikke er dækket af forsikringen på grund af forsikredes selvforskyldte beruselse."

Klageren repræsentant har i brev af 27/11 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabets høringssvar af 5. november 2020.

Om aftalevilkårene gør selskabet gældende, at det følger af vilkårenes punkt 14, at forsikringen dækker direkte følger af et ulykkestilfælde, samt at det definerer et ulykkestilfælde som en pludselig hændelse der forårsager personskade. Herudover, at hændelsen skal være egnet til at forårsage personskade.

For så vidt angår selskabets undtagelsesbestemmelser, da gør selskabet gældende, at vilkårenes punkt 15 J finder anvendelse i relation til den aktuelle sag. Under 15 J undtager selskabet sig følger efter ulykkestilfælde der skyldes sikredes grove uagtsomhed eller selvforskyldte beruselse. På vegne af klager fastholder vi, at den anmeldte hændelse har karakter af et dækningsberettiget ulykkestilfælde efter vilkårenes punkt 14, idet klager falder pludseligt udover et gelænder på en trappe og pådrager sig skader relateret hertil. Dette er i sig selv et udtryk for en pludselig hændelse der forårsager personskade. Vi fastholder også, at se selskabet ikke – udover enhver rimelige tvivl – har godtgjort forhold, som kan medføre, at der er grundlag for at statuere grov uagtsomhed, herunder selvforskyldt beruselse.

Om skadeanmeldelsen gør selskabet gældende, at forsikrede oplyser, at han er faldet ned af trappen mellem kl. 6 og 7 om morgenen. Hertil må vi på vegne af klager præcisere selskabets gengivelse. Selskabet er i dets afgørelse af 19/9-19 godt klar over, at der er en vis usikkerhed om tidspunktet. Selskabet skriver således til klager (Bemærk, 'tror du'):

Du anmelder, at du er faldet ned af en trappe i din opgang, og har pådraget dig skade på din ene overarm, albue samt hoved. Dette sker den 11. december 2016, mellem [klageren]. 06.00 og 07.00, tror du. Du bliver fundet af en nabo, som tilkalder hjælp.

I forlængelse heraf må vi i det hele taget fastholde, at det synes at have formodningen imod sig, at skadetidspunktet var mellem kl. 6-7, dersom ambulancen, ifølge selskabet, først henter klager omkring kl. 10.00. At ingen i opgangen skulle have opdaget klager liggende i 3-4 timer stærk kvæstet, er tilstrækkeligt usandsynligt til, at det er formodning for, at klager i højere grad er faldet kort før ambulancen tilkaldes. Dette må betyde, at promillen på skadetidspunktet nok snarere ligger nær de 1,3 som målt på hospitalet. Denne måling er i øvrigt den eneste faktuelle måling der forelægger.

Selskabet fremfører flere gange i dets høringssvar af 5/11-20 en række argumenter ad hominem, i relation til den anmeldte hændelse. Hertil gør vi gældende, at disse argumenter om klagers 'festvaner' er uden relation til den anmeldte hændelse, hvorfor de ikke bærer en bevismæssig vægt i relation til den aktuelle sag. Vi må derimod understrege, at det er et faktum, at beviserne i relation til den aktuelle sag alene påviser en promille på 1.31. En promille som i forsikringsretlig forstand ligger på grænsen til overhovedet at kunne karakteriseres som beruselse. Ankenævnets egen praksis synes da også at finde støtte hertil. Jeg henviser i den forbindelse til AK 93.362, hvorunder Ankenævnet udtalte, at en promille på hele 2.0, var en så lav promille, at den efter praksis ikke kunne statuere, at faldet var en følge af klagerens selvforskyldte beruselse, hvorfor promillen på 2.0 efter praksis, ikke var høj nok til at kunne anses som hovedårsag til en faldskade. Nævnes bør også AK 91.743, hvorunder klager faldt ned af en trappe efter en julefrokost, med betydelig personskaade til følge. Her fandt Nævnet, at der på baggrund af den retskemiske erklæring, der påviste en promille på mellem 1.41 og 1.77, ikke var tilstrækkeligt grundlag til at gøre gældende, at den selvforskyldte beruselse var hovedårsag til faldet fra trappen. Nævnet fandt tillige, at klager ej heller kunne siges at have udvist grov uagtsomhed ved bevæge sig ved trappen i beruset tilstand, idet grov uagtsomhed i retspraksis er defineret som en indlysende fare for den faktiske skete skade. I forlængelse heraf understreger jeg i øvrigt, at selskabet efter praksis har bevisbyrden for at grov uagtsomhed, herunder selvforskyldt beruselse, er hovedårsag til at skaden sker. Denne bevisbyrde skal løftes udover enhver rimelig tvivl.

Om skadestedet gør selskabet gældende, at klager først er fremkommet med oplysninger om trappens indretning i januar 2020. Denne påstand kan undre, dersom selskabets klageansvarlige, ..., i september 2020 skrev følgende om skadestedet (Bilag H):

Herudover henviser du til karakteren af uheldsstedet. Der er tale om en trappegang ved din klients egen bopæl, som han må kende godt. Der er ingen oplysninger om, at der skulle have været andre omstændigheder til grund for hans tilskadekomst.

Ovenstående må forstås således, at selskabets klageansvarlige ikke har forholdt sig grundigt nok til sagens akter, herunder selskabets egne afgørelser, ved hendes afgørelsen af september 2020.

Selskabet klageansvarlige synes således ikke have forholdt til karakteren af hændelsestedet. Det er stærkt kritisabelt, idet hændelsestedet efter praksis er særdeles vigtig i relation til spørgsmålet om, hvorvidt hovedårsagen kan siges at skyldes grov uagtsomhed, herunder selvforskyldt beruselse.

Selskabet gør i nærværende høringssvar også gældende, at klager bør kende opgangen godt, da det er hans egen, samt at oplysninger om trappens indretning er irrelevante for sagens vurdering. I den forbindelse må vi gentage, at gelænderet var af en sådan karakter, at der er formodning for, at hændelsen kunne være sket for en person i upåvirket tilstand. I forlængelse heraf, så er det en omstændighed for klager, at hændelsen skete om natten, hvorved klager i mindre grad har mulighed for at orientere sig i forhold til gelænderets karakter. Endvidere, at gelænderet er 60 cm og klager 1.92 høj. Slutteligt, at skadelidtes mulighed for at tilgå sin bopæl igennem opgangen, alene har kunne ske ved adgang ved hjælp af trappen.

Efter AK 93.362 og AK 91.743 er ovenstående forhold der bevirker at klager får medhold. I AK 93.362 og AK 91.743 havde klager endda højere promiller end den i aktuelle sag påviste. Vi må således afvise, at det skulle være uden betydning for sagens vurdering, hvordan trappen var indrettet. Tværtimod, en negligering af skadestedets karakter, ville være i strid med praksis i sager, hvori selskabet gør grov uagtsomhed/selvforskyldt beruselse gældende.

Afslutningsvis, da gør selskabet gældende, at gelænderets højde som mulig årsag til faldet ikke nævnt i de lægelige oplysninger, hvorfor klager, efter selskabets overbevisning, ikke har dokumenteret kravets rigtighed. Denne påstand må vi i det hele bestride. Først og fremmest da det fremgår af Læge, ..., journalindføring af 28/12-16, at [Klageren] faldt ned af trappe og ud over rækværk fra 4 sal.

...

Dernæst, da synes det ikke oplagt, at lægerne skulle beskæftige sig med skadestedets indretning, herunder gelænderet. Lægernes opgave er af medicinsk karakter, hvorfor man da også kan læse, at de primært nævner, for deres arbejde relevante fakta, så som ebrieret, faldtraume fra 4.sal og deslige. Jeg understreger, det er ikke lægens opgave at vurdere om gelænderets højde er årsag til faldskaden.

På vegne af klager fastholder vi således kravet, medens vi bemærker, at selskabet ikke i tilstrækkelig grad kan siges at have løftet bevisbyrden for, at beruselse var hovedårsag til hændelsen. Selskabets antagelse om, at promillen nok var højere end 1.31 på skadetidspunktet, er intet andet end antagelse. En antagelse, som baserer sig på så usikkert et grundlag, at den ikke kan tillægges afgørende vægt. Jeg henviser til vores tidligere skrivelser herom.

Det fastholdes endvidere, at klager har løftet bevisbyrden for, at han den 11.december 2016 var udsat for et dækningsberettiget ulykkestilfælde efter selskabets aftalevilkår punkt 14, idet forsikringen efter vilkårenes punkt 14 dækker direkte følger af et ulykkestilfælde, hvor et ulykkestilfælde defineres som en pludselig hændelse der forårsager personskade. Klagers fald fra 4. sal den 11. december 2016 har karakter af et dækningsberettiget ulykkestilfælde efter vilkårenes punkt 14, idet klager falder pludseligt udover et gelænder på en trappe og pådrager sig skader relateret hertil, hvilket i sig selv er et udtryk for en pludselig hændelse der forårsager personskade. De lægelige journaler som forefindes på sagen, støtter endvidere i righoldig grad, at der er tale om et ulykkestilfælde efter aftalevilkårenes punkt 14, idet journalerne gentagne gange anfører faldtraume fra 4.sal, med dertilhørende egnede følger i form af blandt andet kraniebrud, hjernerystelse, kontusionsblødning og frakturer."

Selskabet har i brev af 2/12 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Vi ligger oplysningerne, der er afgivet på skadedagen og de første dage derefter, til grund for vores afgørelse. Vi henviser i den forbindelse til vores brev af 5. november 2020. Oplysninger senere i forløbet end de første dage efter skaden betragter vi som efterrationalisering."

Sekretariatet har modtaget indlæg fra klagerens repræsentant af 5/1 2021 og indlæg fra selskabet af 11/1 2021

Klagerens repræsentant har fremsendt brev af 24/2 2021, hvori det bl.a. er anført:

"Indledningsvis skal jeg bemærke, at jeg finder det bemærkelsesværdigt, at selskabet ikke finder at klagers første høringssvar indeholder nye oplysninger til sagen, dersom selskabets seneste påstand om klagers 'festvaner' forud for ulykken bliver bemærket i netop dette høringssvar. En påstand som ikke tidligere har været fremsat af selskabet og derfor heller ikke bemærket af klager. Endvidere, da fremkommer klager i høringssvaret med en række bemærkninger på baggrund af sagens faktuelle grundlag, hvorunder klager blandt andet sår alvorlig tvivl om grundlaget for selskabets hovedargument, navnlig tidspunktet for ulykken og dermed klagers promille. Derudover, da fremkommer klager i høringssvaret med en række ankenævnskendelser som tillige vanskeliggør selskabets hovedargument. Slutteligt, da dokumenterer klager, at selskabets påstand om at klager ikke har dokumenteret kravets rigtighed, navnlig idet selskabet påstår at hændelsesstedet ikke er benævnt som en mulig årsag til faldet i journalmaterialet, er direkte forkert.

For så vidt angår selskabets fastholdelsesgrundlag, da bemærker jeg, at oplysningerne fra skadedatoen og de første dage herefter ikke ændrer ved grundlaget for klagers dækningsberettigelse og selskabets tvivlsomme grundlag for afvisningen. Det er fortsat sagens faktum, at klager har løftet bevisbyrden for, at han den 11. december 2016 var udsat for et dækningsberettiget ulykkestilfælde efter selskabets aftalevilkår punkt 14, idet forsikringen efter vilkårenes punkt 14 dækker direkte følger af et ulykkestilfælde, hvor et ulykkestilfælde defineres som en pludselig hændelse der forårsager personskade. Klagers fald fra 4. sal den 11. december 2016 har karakter af et dækningsberettiget ulykkestilfælde efter vilkårenes punkt 14, idet klager falder pludseligt udover et gelænder på en trappe og pådrager sig skader relateret hertil, hvilket i sig selv er et udtryk for en pludselig hændelse der forårsager personskade. De lægelige journaler som forefindes på sagen, støtter endvidere i righoldig grad, at der er tale om et ulykkestilfælde efter aftalevilkårenes punkt 14, idet journalerne gentagne gange anfører faldtraume fra 4.sal, med dertilhørende egnede skader i form af blandt andet kraniebrud, hjernerystelse, kontusionsblødning og frakturer.

Såfremt selskabet reelt ønsker at fastholde dets afgørelse på baggrund af oplysninger fra skadedatoen og dagene derefter, så kan det undre, at selskabet så sent som i det første høringssvar fremkommer med påstande og oplysninger om klager som ligger forud for skadedatoen og langt herefter. Selskabet fremkommer med efterrationaliseringer om alt fra promillens reelle størrelse til klagers festvaner forud for ulykken og klagers kendskab til egen opgang. Alt sammen påstande

som bygger på efterrationaliseringer med den hensigt at sandsynliggøre, at det ikke kan være hændelsesstedet der er hovedårsag til ulykken.

Afslutningsvis, da gør selskabet gældende, at gelænderets højde som mulig årsag til faldet ikke er nævnt i de lægelige oplysninger, hvorfor klager, efter selskabets overbevisning, ikke har dokumenteret kravets rigtighed. Denne påstand må vi i det hele bestride. Først og fremmest da det fremgår af Læge, ..., journalindføring af 28/12-16, at [Klageren] faldt ned af trappe og ud over rækværk fra 4 sal.

Hændelsesstedets indretning

Til trods for at bevisbyrden for selskabets afvisningsårsag, grov uagtsomhed herunder selvfor-skyldt beruselse, påhviler selskabet, da ønsker klager i det følgende at fremkomme med billeder af hændelsesstedets indretning (se bilag nederst), således at Nævnet med selvsyn kan vurdere hændelsesstedet i relation til sagen.

I den forbindelse må vi gentage, at gelænderet var af en sådan karakter, at der er formodning for, at hændelsen kunne være sket for en person i upåvirket tilstand. Nævnet bedes bemærke at re-poet synes smalt hvorfor afstanden fra dør til gelænder er kort. I forlængelse heraf, så er det en omstændighed for klager, at hændelsen skete om natten, hvorved klager i mindre grad har mulighed for at orientere sig i forhold til gelænderets karakter. I den forbindelse bedes Nævnet bemærke, at opgangen synes dårligt belyst. Endvidere, at gelænderet er 60 cm og klager 1.92 høj. Slutteligt, at klagers mulighed for at tilgå sin bopæl igennem opgangen, alene har kunne ske ved adgang ved hjælp af trappen."

Nævnet har fået forelagt 1 foto af trappens indretning og 1 foto af en person, som nævnet antager er klageren, ved siden af gelænderet. Det fremgår, at gelænderet går klageren til midt på låret. Nævnet har endeligt fået fremlagt 1 nærbillede af et målebånd, der viser gelænderets højde på ca. 80 cm.

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af skadesanmeldelsen af 10/1 2019 fremgår bl.a.:

"Skade dato

11-12-2016

Skadebeskrivelse

Jeg faldt ned på trappen i min opgang og pådrog mig skader på overarm, albue, nervus radialis og hoved (kranie, skalp og hjerne). Det førte senere til indlærings- og hukommelsesproblemer i hverdagen. Jeg lider i dag af hovedpine og udtrætning i en grad, der gør det svært for mig at koncentrere mig i længere tid af gangen. Derudover har jeg stadig daglige smerter i overarm og albue, som udover at være generelt generende ofte forstyrrer min nattesøvn.

...

I hvilket tidsrum skete skaden?

06:00-06:59"

Ankenævnet for Forsikring

8.

95959

Af journal fra akutmodtagelsen den 11/12 2016 fremgår bl.a.:

"Årsag: Faldet, ebrieret, hoved+, 10-12 cm flænge, smerter i ve. lår, hø. humerus fraktur

Bemærkning: Faldet, ebrieret, hoved+, 10-12 cm flænge, smerter i ve. lår, hø. Humerus fraktur

...

Kontakt: 09:33

Afleveret: 10:08

...

Bevidstløs voksen (fra pubertet), bevidstløs, men trækker tilsyneladende vejret normalt

Melding: ... Bevidstløs, trækker vejret, ligger i opgang, blod i hovedet, vågner op

...

10:03:55 11-12-2016 ... Pt. er faldet på trappe på vej hjem fra bytur. Pt. har ligget på trappen i flere timer. Pt. har 10-12 cm gabende flænge i baghoved. Pt. har tydelig deformitet af højre overarm. Normal følelse, bevægelse og puls i højre hånd. Ingen deformitet af kraniet. Smerter på indersiden af venstre lår. Ingen mærker eller deformiteter af venstre ben. ABC stabil."

Af hospitalsjournal den 12/12 2016 fremgår bl.a.:

"Aktuelle: Pt. er d.d. faldet, beskriver at have været i byen, fået noget at drikke, hvor det næste han husker er – at blive vækket af sin nabo ved opgangen – liggende i blodpøl. Pt. indbringes til AKM med ambulancen.

...

Resume/konklusion: ... Pt. er faldet i byen med amnesi for episoden. Vågner i trappeopgangen og bliver fundet af nabo i en blodpøl."

Af hospitalsjournal den 11/12 2016 fremgår bl.a.:

"Epikrise: ... Patienten er faldet i ebrieret tilstand ... Paraklinik kl. 12.50: S-ethanol 1,31"

Af lægejournal fremgår det bl.a.:

"Ydelsesdato: 15-12-2016 15:49 ... Psykiatrisk tilsyn

...

Pt. ryger hash i forbindelse med fester, ca. hv. 2. uge, men har det med at drikke ret store mængder alkohol, også ved festlige lejligheder ... Pt. erkender, at det kan være et problem for ham at drikke og at han har svært ved at styre sine følelser, når han drikker tæt.

...

28.12.16

Subjektiv: ... faldt ned af trappe for 16 dage siden ud over rækværk fra 4. til 3. sal"

Af selskabets afgørelse af 19/9 2019 fremgår bl.a.:

Ankenævnet for Forsikring

9.

95959

"Af din journal fremgår det, at du var ebrieret (alkoholpåvirket) da ambulancen henter dig. Det fremgår yderligere at du har fået taget en blodprøve, som viser at din s-ethanol (alkohol i blodet) er på 1,31 kl. 12.50.

Den blodprøve, der danner grundlag for fastsættelse af alkoholpromillens størrelse, kan af praktiske grunde først udtages, når der er forløbet en vis tid efter, at den begivenhed, der er tale om at bedømme, er indtrådt. I den tid er der sket en vis forbrænding af den indtagne alkohol. Der må derfor foretages en tilbageregning, for at få belyst alkoholpromillen på ulykkestidspunktet.

Tilbageregningen regnes med en gennemsnitlig forbrænding på 0,15 promille alkohol pr. time. Du får taget blodprøve kl. 12.50, men mener at være faldet mellem kl. 06.00-07.00 - der er derfor gået mellem 6-7 timer fra dit fald til din blodprøve bliver foretaget.

Din promille omkring ulykkestidspunktet må derfor antages at være over 2,00 ‰."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"15. Hvilke skader dækker forsikringen ikke?

...

J Grov uagtsomhed mm.

...

4. Selvforskyldt beruselse, selvforskyldt påvirkning af narkotika eller andre lignende giftstoffer eller selvforskyldt påvirkning af andre rusmidler."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 10/1 2019, at han den 11/12 2016 i tidsrummet kl. 06.00-06.59 faldt ned på trappen i sin opgang og pådrog sig skader på overarm, nervus radialis og hoved. Klageren har blandt andet anført, at ulykken skyldtes gelænderets højde på ca. 60 cm i kombination med klagerens egen højde på 1.92 cm. Han har videre anført, at hændelsen skete om natten, hvorved han i mindre grad kunne orientere sig i forhold til gelænderets karakter, og at gelænderet er af en sådan karakter, at hændelsen kunne være sket for en person i upåvirket tilstand. Klagerens repræsentant har over for nævnet bl.a. anført, at "det synes at have formodningen imod sig, at skadetidspunktet var mellem kl. 6-7, dersom ambulancen, ifølge selskabet, først henter klager omkring kl. 10.00. At ingen i opgangen skulle have opdaget klager liggende i 3-4 timer stærk kvæstet, er tilstrækkeligt usandsynligt til, at det er formodning for, at klager i højere grad er faldet kort før ambulancen tilkaldes. Dette må betyde, at promillen på skadetids-

Ankenævnet for Forsikring

10.

95959

punktet nok snarere ligger nær de 1,3 som målt på hospitalet". Klageren ønsker, at selskabet anerkender ulykken og realitetsbehandler skaden i relation til méngradens størrelse.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at faldet skyldtes klagerens selvforskyldte beruselse. Selskabet har blandt andet anført, at klageren ifølge hospitalsjournalen havde været i byen før ulykken og var faldet i beruset tilstand. Selskabet har oplyst, at klagerens alkoholpromille ved blodprøve den 11/12 2016 kl. 12.50 blev målt til 1,31. Da klageren i skadesanmeldelsen angav skadestidspunktet til mellem kl. 6 og 7 om morgenen, og blodprøven blev udtaget omkring 6 timer derefter, mener selskabet, at klagerens promille på skadestidspunktet var væsentligt højere end 1,31. I brev til klageren af 19/9 2019 har selskabet herved anført, "Tilbageregningen regnes med en gennemsnitlig forbrænding på 0,15 promille alkohol pr. time. Du får taget blodprøve kl. 12.50, men mener at være faldet mellem kl. 06.00-07.00 - der er derfor gået mellem 6-7 timer fra dit fald til din blodprøve bliver foretaget. Din promille omkring ulykkestidspunktet må derfor antages at være over 2,00 ‰". Selskabet har i øvrigt anført, at klagerens oplysninger om trappens indretning og højden på gelænderet ikke er nævnt i de lægelige oplysninger og at disse forhold skulle være årsag til ulykken, er udtryk for efterrationalisering.

Det fremgår af journalnotat den 11/12 2016 kl. 10:03 fra akutmodtagelsen, at "Pt. er faldet på trappe på vej hjem fra bytur. Pt. har ligget på trappen i flere timer".

Det fremgår af hospitalsnotat den 12/12 2016, at "Pt. er d.d. faldet, beskriver at have været i byen, fået noget at drikke, hvor det næste han husker er – at blive vækket af sin nabo ved opgangen – liggende i blodpøl".

Det fremgår af notat af 11/12 2016 kl. 12:50 i hospitalsjournalen, at klagerens S-ethanol var 1,31. Det fremgår af notat af 28/12 2016 i lægejournalen, at "faldt ned af trappe for 16 dage siden ud over rækværk fra 4. til 3. sal".

Af forsikringsbetingelsernes punkt 15 J 4. fremgår, at forsikringen ikke dækker selvforskyldt beruselse.

Ankenævnet for Forsikring

11.

95959

Nævnet bemærker, at det er selskabet, der skal bevise, at hovedårsagen til ulykken var selvforskyldt beruselse.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at hovedårsagen til klagerens faldulykke var hans selvforskyldte beruselse. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klagerens promille blev målt til 1,31 ved blodprøve den 11/12 2016 kl. 12.50, at klageren i skadeanmeldelsen har anført, at ulykken skete mellem 6 og 7 om morgenen, og at det af journalnotatet fra akutmodtagelsen er anført, at han havde ligget flere timer på trappen inden han lidt i 10 om formiddagen blev afhentet af ambulancen. Uanset at tilbageregning af promille i almindelighed er behæftet med usikkerhed, må klageren på skadestidspunktet have været betydeligt beruset.

Nævnet har videre lagt vægt på de fremlagte fotos af trappens indretning og gelænderets højde, der så vidt ses viser, at det er 80 cm. højt, sammenholdt med klagerens højde, som efter nævnets vurdering ikke i sig selv indebærer en så åbenlys risiko for fald, at trappens indretning må antages at være hovedårsagen til ulykken.

Endelig har nævnet lagt vægt på, at der ikke er sandsynliggjort andre udefrakommende forhold, som kunne være årsag til ulykken.

Nævnet bemærker, at de fremlagt fotos af ulykkesstedet viser, at opgangen ikke går længere op end til 4. sal. Nævnet bemærker videre, at ulykkestidspunktet var en søndag morgen i december måned. Det er efter nævnets opfattelse ikke usandsynligt, at klageren kan have ligget 3-4 timer på reposen på 3. sal uden at blive fundet af forbipasserende beboere.

Ankenævnet for Forsikring

12.

95959

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at ulykken skete om natten og at opgangen er dårligt oplyst – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen

formand